διηγούμη λόγοις ὑμᾶς. Ὅτι τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ ἀχθεὶς μητρὸς
μέος, οὐκ ἀνάγκῃ, οὐ τοῖς ἐνδεδιωγμένοις καὶ ἐξωσθέν-
σι, οὐ τοῖς ὁσαμοὶ τῆς ἀρετῆς αὐθαιρέτῳ Σωτῆρος οἱ μη-
μέλει. διὸ μὴ πρὶν ἐδεῖν ἀγῶν σὺν ἑνὶ τῷ νόμῳ θεμάτων ἀπο-
τινάξασθαι. μὴ πρὶν ἐδεῖν πόλεμον τῆς χαρᾶς ἀποδιάδαι ξίφος.
μὴ τοῦ μαχίμου χιτῶνος σὺν ἑνὶ μὴ βάρος, τῷ βασιλικῷ
ἀγλαΐξασθαι πορφύρᾳ μὴ βύσσου, ἀλλ' ἐν ἀπήνῃ, ὁ λαὸν
θυμούμενον σαυτῷ. λέγω δὲ τοῦ καὶ τῆς ἀγῆς τοῦ θυ
σιαστοῦ, ἀς ἡ μόνασις καὶ ἐμπνέουσας. ἡ χαρὰ τῆς
πανηγύρεως. τεῖχος μετὰ πάθους σὺν ἑνὶ τοῦ μέγαν τῆς
ἀγιωσύνης, τοῦ ἀπόστολος τῆς ἀγιοδεξίας διὰ πα
θέων ἀγιοδεξίας. αὐτῆς, λόγῳ καὶ ἀρετῇ σωτηθεμε
νος. μὴ νῦν ἐκεῖνον τοῦ τῶν ἀθλῶν τοῦ λαμπρύνων, πε-
βούλομαι τοῦ ἀρετοσόνομα. αὐτῆς, εὐγόνιμος μὲν, καὶ ἀνο-
νόμαστος. καὶ φίλος ἀπόνοιος σοφιστικῆς φλυαρίας.
μὴ γὰρ τοῦ δαίδαλον ἐκ μυρφύσεως σωμιλεῖ. σὺν σάλπιγξ δέ-
νος τοῦ πανδήμου ἀορτῆς τὰ μὴ πόνου μηνύσα, ἔδοξεν
ἀγιοδεξάσθαι τοῦ ἀποστόλου θεολογίαν τινὰ πρὸς τῆς ἀγιοθεοδόξ
σὺν τῷ πλήθει φιλοτιμότερον δεξάμενος. ὁ δὲ γενναῖος μὲν ὁ ἀγὼν
μὴ λόγος τοῦ θυ. σεμνάζεται δὲ μὴ σεμναίδιος μὴ ἴσος τῷ πεῖ. μὴ
ὁμοφωνὴς τὰ πάντα. μὴ ὁμοούσιος. μὴ ὅλα αὐτῆς πρακτικά.